

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 5438/10
Дана 05.10.2010. године
Б Е О Г Р А Д

К.3-2

КЗ-2. кривично дело

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Слободана Рашића, председника већа, Николе Мићуновића и Александре Златић, чланова већа, уз учешће вишег судијског сарадника Марине Барбир, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Првог основног јавног тужиоца у Београду, бранилаца окривљеног АА, адвоката АБ и АБ1 и окривљеног АА, изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр.19814/10 од 14.06.2010. године, у седници већа одржаној у смислу члана 375 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, дана 05.10.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Првог основног јавног тужиоца у Београду, бранилаца окривљеног АА, адвоката АБ и АБ1 и окривљеног АА, а пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.19814/10 од 14.06.2010. године, се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.19814/10 од 14.06.2010. године, окривљени АА оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 61 Кривичног законика у стицају са кривичним делом посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика, те му је првостепени суд утврдио за кривично дело тешка крађа у продуженом трајању из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 61 Кривичног законика казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, а за кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 у вези става 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од седам месеци, те му је опозвао условну осуду изречену пресудом Трећег општинског суда у Београду К.бр.338/06 од 26.05.2008. године, која је постала правоснажна 18.08.2008. године, а којом му је због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 30 Кривичног законика изречена казна затвора у трајању од осам месеци и роком проверавања у трајању од четири године, те ту казну узео као

утврђену и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 13.04.2010. године, па надаље. Суд је окривљеном изрекао и меру безбедности одузимања регистарских таблица регистарске ознаке ВА __, као предмета извршења кривичног дела. Окривљени је обавезан да на име паушала суду исплати износ од 8.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Први основни јавни тужилац у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, предлажући да Апелациони суд преиначи побијану пресуду и окривљеном изрекне казну затвора у дужем трајању;

-браниоци окривљеног АА, адвокати АБ и АБ1, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, предлажући да Апелациони суд укине првостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак или преиначи првостепену пресуду у погледу правне квалификације и оптуженог огласи кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ, те му утврди појединачне казне затвора у краћем временском трајању и осуди на јединствену казну затвора у краћем временском трајању;

-окривљени АА, не наводећи посебан законски основ за побијање првостепене пресуде, мада се из текста жалбе може закључити да исту побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

У поднеску Ктж.бр.3686/10 од 27.08.2010. године, Апелациони јавни тужилац у Београду, предложио је да Апелациони суд у Београду уважи жалбу јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и преиначи првостепену пресуду у складу са жалбеним предлогом, а да одбије као неосноване жалбе бранилаца окривљеног и окривљеног.

Разматрајући списе предмета и побијану пресуду, а по оцени навода изнетих у жалбама јавног тужиоца, бранилаца окривљеног и окривљеног, као и мишљења надлежног тужиоца, Апелациони суд у Београду је у седници већа одржаној дана 05.10.2010. године, у смислу члана 375 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, нашао:

жалбе су неосноване.

У првостепеном поступку нису учињене, нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка, а ни повреде кривичног закона, на које жалбени суд пази по службеној дужности у смислу члана 380 ЗКП.

По налажењу Апелационог суда, првостепени суд је правилно и потпуно утврдио чињенично стање, оцењујући изведене доказе појединачно и у њиховој међусобној повезаности, те на основу тако утврђеног чињеничног стања извео закључак да се у радњама окривљеног АА стичу обележја

продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 61 КЗ у стицају са кривичним делом посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, те како нису постојале околности које би искључиле његову кривицу, огласио га кривим.

Стога Апелациони суд оцењује неоснованим наводе жалбе бранилаца окривљеног, адвоката АБ и АБ1, да првостепена пресуда нема образложење о одлучним чињеницама, услед чега се првостепена пресуда не може испитати, с обзиром да је у изреци првостепене пресуде јасно наведено да је, између осталог, окривљени „завлачењем“ пајсера између штока врата и браве, те снагом тела, насилно отворио врата стана оштећене, у који је ушао и том приликом одузео покретне ствари ближе описане у изреци првостепене пресуде, укупне вредности 355.500,00 динара, након чега је у ноћи 06.07.2004. отишао до путничког возила марке „Хјундаи“, вредности око 13.200 евра, у противвредности динарској 1.313.664,00 динара, чије је кључеве претходно одузео, и покренуо га. Супротно наводима жалбе бранилаца окривљеног, окривљени није био у притежању путничког возила моментом одузимања кључева истих, с обзиром да се повезаност главне ствари – путничког возила и кључа као припатка не може оцењивати са становишта одредби Закона о облигационим односима, већ је прибављање кључа, по налажењу Апелационог суда, заправо припремна радња за радњу одузимања туђе покретне ствари, у конкретном случају путничког моторног возила марке „Хјундаи“. Вредност одузетих ствари првостепени суд је утврдио на основу исказа оштећених, с обзиром да браниоци окривљеног током поступка нису имали примедби на висину укупне вредности одузетих ствари. Осим тога, неосновано браниоци окривљеног наводе да окривљени није имао намеру да одузимањем путничког моторног возила себи прибави противправну имовинску корист јер возило није отуђио у периоду од 06.априла до 13.априла, имајући у виду да се ради о кратком периоду, те да сама чињеница да у року од 7 дана није отуђио возило, не значи да није имао намеру да исто отуђи, а као што је првостепени суд правилно закључио, тим пре што намера прибављања противправне имовинске користи постоји и без отуђења возила, код чињенице да окривљени исто користи као своје, у ком циљу је на возило ставио неприпадајуће таблице, те га је првостепени суд правилно огласио кривим и за кривично дело из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ.

Разматрајући побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, поводом жалбе јавног тужиоца, те бранилаца окривљеног и самог окривљеног, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности из члана 54 Кривичног законика и то од олакшавајућих околности на страни окривљеног чињеницу да је отац малолетног детета, старости осам година, које издржава, коректно држање окривљеног пред судом – признање извршења кривичног дела и допринос разјашњењу кривично-правне ствари, те изражено кајање окривљеног, док је као отежавајућу околност суд ценио ранији живот окривљеног, чињеницу да је више пута осуђиван и то за истоврсна кривична дела, између осталог и на казне затвора.

Имајући ово у виду, правилно утврђене околности из члана 54 Кривичног законика, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно

утврдио појединачне казне затвора у трајању од једне године и шест месеци за кривично дело из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 61 Кривичног законика, односно у трајању од седам месеци за кривично дело фалсификовање исправе из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, уз опозивање условне осуде, па му изрекао јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у коју се окривљеном има урачунати време проведено у притвору. Неосновано јавни тужилац наводи да је првостепени суд морао имати у виду да се продужено кривично дело састоји из две радње и да је тиме окривљени манифестовао већи интензитет воље усмерен ка вршењу имовинских кривичних дела, с обзиром да је за правну квалификацију продуженог кривичног дела потребно да су извршене најмање две радње, уз истоветност још две околности извршења кривичног дела, те би број радњи извршења могао представљати отежавајућу околности евентуално у случају да је било више од две радње извршења. Такође, неосновано браниоци окривљеног наводе да је последње кривично дело окривљени извршио пре више од десет година, с обзиром да при чињеници да је окривљени више пута осуђиван због истоврсног кривичног дела, протек времена од ранијих осуда не мења чињенично стање релевантно за одлучивање о казни, док нетачно браниоци окривљеног наводе да је суд као отежавајућу околност узео то што је кривично дело извршио у време проверавања. Супротно ставу жалбе бранилаца окривљених, олакшавајуће околности код окривљеног немају карактер особито олакшавајућих, док чињеница да није осуђиван за истоврсно кривично дело, као кривично дело из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ и оцена његовог умишљаја од стране браниоца, не могу бити од утицаја на одлуку о казни. Напослетку, неоснована је и жалба самог окривљеног у погледу одлуке о кривичној санкцији, будући да окривљени и не указује на неке околности које првостепени суд није имао у виду, приликом одлучивања о казни, осим болести мајке, за коју није доставио никакве доказе, те је жалба окривљеног такође одбијена као неоснована.

Имајући у виду напред наведено, Апелациони суд у Београду је на основу члана 388 ЗКП одлучио као у изреци.

Записничар
Марина Барбир с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Слободан Рашић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарница
Светлана Антић